

Interview met Roos, de mama van wijlen Melanie

In het Lappersfortbos was er zondag 25 januari 2015 een afscheidsmoment voor wijlen Melanie Van Brugghe. Roos Allemeersch, de mama van Melanie was aanwezig. Onderaan lees je de tekst van het gedenkbord (met dank aan boswachter Koen ANB) dat hangt op de plek waar Melanie stierf. We stelden Roos, de mama van Melanie enkele vragen. De vrije Brugse stadsdichter Marcus Cumberlege schreef een gedicht waar Melanie in voorkomt. Je leest het aan het einde.

Het Hugo Clauspad is liefdevol opgedragen aan Melanie, Jotie T'Hooft, Mark Braet, Herman J. Claeys, Herman de Coninck en Hugo Claus. De bosdichters van de Lappersfort Poets Society willen hun overleden dichters & dichtersessen in herinnering brengen en eren. De samenleving is een deelnemerschap tussen de levenden, de doden en zij die nog geboren moeten worden. Het Lappersfort Poëziebos & haar muzes www.poeziebos.be willen deze gedachte warm houden.

*** Kan je ons de grote lijnen schetsten van het leven van Melanie ?**

Melanie was al altijd een overgevoelig meisje voor alles. Al aan het begin van de puberteit was ze aan het kampen met het leven en alles eromheen. Voor mij een heel lang verhaal.

*** Hoe kwam ze in contact met de poëzie en wat betekende dichten voor haar ?**

Ze schreef al verhaaltjes en gedichten van toen ze amper kon lezen en schrijven. Melanie was anders dan de andere kindjes en zonderde zich veel af. Ze is altijd blijven schrijven.

*** Wat had je nog willen zeggen aan Melanie toen ze ons zo plots verliet door zelfdoding ?**

Is moeilijke vraag voor mij. Het was niet zo plots. Er gingen jaren over dat ze het moeilijk had om te leven. Ook veel depressies en een paar vroegere suicidepogingen. Ze had ook medische hulp nodig. Ze was superlief !

*** Is Melanie blij dat we haar niet vergeten zijn en dat ze ons met elkaar verbindt in het Poëziebos ?**

Denk dat ze heel blij zou zijn met al die aandacht voor haar gedichten nu. Telkens ze er ééntje geschreven had las ze mij het voor om mijn mening te horen.

*** Hoe kwam Melanie in contact met de bosbezitters van het Lappersfort ?**

Haar laatste relatie was met een bosbezetter. Daardoor is het daar gebeurd.

Zo jammer !

Uit je leven liep je

Uit je leven liep je
de hall door
even binnengepiept
en verder door deuren
langs het water
in je bootje
kwam je weer uit mijn kraan

je werd koffie met suiker en melk
je werd opgedronken
bonsde op mijn buik
en vrijgelaten
omdat ik van je houd

wijlen Melanie Van Brugghe (11 mei 1973 - 8 juli 2006 Lappersfortbos)

Dierbare herinnering aan Melanie, jonge dichteres bevriend met de bosbezitters en
bosdichter Marcus Cumberlege. Ze stierf hier bij de lindes aan het Zuidervartje.
Moge Freya, de godin van de liefde haar nu vergezellen op de eeuwige jachtvelden.

[In memoriam wijlen bosbezetter Guust \(1985 - 2014 \) met drie gedichten & enkele laatste sporen...](#) Vanuit het Poëziebos denken we ook aan wijlen bosbezetter Guust.

SHINJIN IN SIGHT

*Nothing should compare with the joy
of knowing one will be born
in the Land of Bliss.*

The girl who hanged herself from a Lappersfort tree has gone before me.
Shinjin is the name given to the rock-hard trust in Amida's vow.
Google Amida. Unless, in this poem, I am googling *you*.

Hearing the rain on the roof at night gives me a comfortable feeling.
It gives me a sense of well-being, a supply of tea and coffee.
Four hours from now I shall hit the city streets armed with an umbrella.
There's a non-denominational room where people get together
to talk about their week and share their determination for today.

Martyred Melanie, crucified by alcohol, comes to me in dreams
with colourful pictures of the Pure Land in all her pristine beauty.
I am thankful to this tortured child, ikon of her generation.
All over Bruges, at bus-stops and outside cafés, I see girls smoking
in the forlorn hope of killing the unsatisfied longing in their souls.

Or am I imagining things? I mechanically rolled my own
for the second third of my life. Dear Mel, your very name gives me hope!
There in the Far West, beyond the patter of rain and passing traffic,
you wait for us, Luc and the Lappersfort poets, with your faithful dog.

Nothing I can do. The fact is that Amida's vow has already
been fulfilled. We are all saved – exactly as we are: in pyjamas
and dressing-gowns; or on our deathbeds, with nurses in white uniforms
closing our eyelids, blowing out the candles, and walking to the door.
The older I get, and I am very old, the more I love my life.
Yesterday, in Senah's Moroccan pub, I saw the message which says:
“Live this day as if it was your last” - to which I added “and your first”.

Tucked up in bed overhead, Maria is blissfully unaware

I'm staring at the Valentine's card she gave me in 1914
when, in a previous life, with a bunch of conscripts, I left for the front
(Wilfred Owen was a young officer in a different battalion).
It seems that I committed suicide in seventeen former lives.

In this room, says Vimalakirti, all heavenly palaces appear.
I love the orange curtains you sewed. Day and night they're softly aglow.
Italy, Deinze and Guatemala, the three countries in my life
at this moment, making my first green tea with the sachet which you filled,
have also got their heads in their pillows, conversing with Morpheus.
I put enough stevia in the cup to keep me sweet until dawn.
Our tree-of-heaven will be spending her first night with chopped-off branches.

Marcus Cumberlege, Free City Poet Bruges/ Vrije stadsdichter Brugge 2015

onvergeten

de dood wist geen verleden uit
het blijft gisten in jouw leven
zeg het lijsig, zeg het luid:
'nooit heb ik genoeg geschreven'

want wie zet de tijd naar zijn hand
hij komt met nieuwe beelden
van schittering of van schand
er bestaan geen woorden die ze heelden

geen voorbeeld geef je op
elke lezer heeft de zijne
een eigen toneel in eigen kop
scènes die niet verdwijnen

geen verassen, geen begraven
en geen nevel over een vredestituin:
het verleden komt zich aan je laven
het rolt aan als golvend schuim

Staf De Wilde <http://www.youtube.com/watch?v=ObGlgJPCZj4> (dat ik je mis)
<http://www.hollanddoc.nl/kijk-luister/documentaire/k/korreltjie-niks-is-my-dood.html>

Godverdomme goden, Dat jij ons maakte om te sterven. Wel daarom richten wij omhoog deze door treurnis giftige pijlen, ziehier de boog (Velimir Chlebnikov)

(de mensen horen haar in dezelfde tuin) HOMINES EAM AUDIUNT IN EODEM HORTO Van zonsopgang tot zonsondergang www.natuurenbos.be/lappersfortbos www.poeziebos.be <http://www.uitinwestvlaanderen.be/10235/het-hugo-clauspad-voor-poetische-wandelaars> U kan dagelijks wandelen op deze rust- en stilteplek waar de muzes wonen en U ademruimte schenken

Welkom op onze volgende seizoenswandelingen in de Brugse bossen

' Er is een stad waarin ik zing als een gebed voor liefde. Lies Van Gasse ' **zondag 10 mei 2015** (Chartreusewandeling Smisjesdennebos, Heidelbergstraat voor spoorweg 14u30 nav. nieuwe dreiging voor zuidelijke groene gordel) * **zaterdag 29 augustus 2015** * (L-bos nacht van de Lappersfortvleermuis 20u30) * **zondag 18 oktober 2015** (L-bos 14u30) * **zondag 31 januari 2016** (L-bos 14u30) Info www.poeziebos.be { verzamelen hoofdingang ANB-bord, zie <http://www.natuurenbos.be/nl-BE/domeinen/west-vlaanderen/magdalenagoed#leesmeer> voor 10 mei en www.natuurenbos.be/lappersfortbos voor de andere wandelingen)